

forbudt fra September 1920; Indførsel af levende Dyr var allerede forud forbudt. I September i Aar er Indførselen af Kød fra Danmark igen blevet tilladt paa visse Betingelser, men netop nu er Spørgsmaalet om ny Lukning atter aktuelt. Belgien forbød Indførsel af dansk Kvæg fra Slutningen af 1921. Nylig er Indførselen atter blevet aabnet, men saaledes, at den er blevet begrænset til 600 Kreaturer pr. Uge. Frankrig har i Marts dette Aar forbudt Indførsel af Kvæg samt alle Raaproducter og Varer deraf fra Danmark. Svejts har ligeledes udstedt Importforbud overfor Kvæg og Kød fra Danmark. Senere er dog det generelle Forbud i Svejts blevet hævet, men Indførselen er stadig afhængig af Bevilling og saaledes i høj Grad reguleret, Jeg skal standse med Eksempler her.

Jeg rejste det Spørgsmaal, om Hensigten med vor agrarisk prægede økonomiske Politik, nemlig Sikringen af vor Landbrugs-eksport, var naaet. Paa Basis af de Forhold, jeg her har fremstillet, tør man vel nok sige, at Spørgsmaalet kun kan besvares meget utilfredsstillende. Men da Opretholdelsen af denne Politik jo er sket paa Bekostning af store Ofre indadtil, Prisgivelse af andre Erhverv, Ruin og Arbejdsløshed, er Resultatet dobbelt ufyldstgørende.

Dette anerkender Landbruget endnu ikke officielt, men Resultatet for den enkelte Landbruger faar man til Gengæld saare let Rede paa. Gaa blot ud og tal med den danske Bonde om Sagen, og De vil faa at vide, hvad han mener om den. Der er intet at tage fejl af med Hensyn til, hvad Udlandets Foranstaltninger har kostet vort Landbrug, hvilken utaalelig Usikkerhed og hvilken Bekymring for Fremtiden de betyder, og hvis den danske Landbruger *herigennem* faar sit Syn paa Toldpolitik dikteret, saa er det intet Under, at han ikke er beskyttelsesvenlig. Men i denne instinktive Antiparti mod Beskyttelsen kører hans Tankerække fast, og det forhindrer ham, — forekommer det mig da —, i at se Resten af Problemet tilstrækkelig klart.

Op denne Rest af Problemet indeholdes i det følgende Spørgsmaal: Hvad er der fra vor Side blevet gjort for at afbøde den Skade, der tilføjes os, og for at fjerne de Hindringer, man bydes os rundt om? Har vi slaaet i Bordet for de amerikanske Farmere og hen-

vist til vore Millionindkøb af Korn, Mel, Foderkager o. s. v.? Har vi bedt dem — selvfølgelig i al Venskabelighed, i den traditionelle danske Venskabelighed — tage Plads ved Bordet, og har vi paa gammeldags dansk Maner fortalt dem, at de maa købe noget hos os, hvis vi vedvarende skal have Raad til at købe hos dem? Har vi overfor Svejts udtalt vor Glæde over den lækre Chokolade og andet, de sender os, men samtidig fremhævet, at det danske Smør er ogsaa godt, og at vi gerne skal tjene nogle svejtsiske Francs for at kunne give disse svejtsiske Francs ud igen, og at de ellers maa beholde deres Chokolade for sig selv. Og har vi overfor Frankrig, dette Land, som vi skylder saa meget, og som vi da ogsaa altid tager saa meget Hensyn til ved vor Skatte- og Toldlovgivning, antydnet, at vi ikke har Raad til i Længden at købe saa megen Vin, Silke og Luksusartikler, naar vi ikke kan faa afsat vore Eksportvarer? Har vi overhovedet i alle disse Forhold antydnet, at vi, selv om det vilde være med Beklagelse, kunde komme i den Situation at maatte lukke for vort eget Marked, naar vi slet ikke finder Genklang for vore egne ideelle Synsmaader og Synspunkter ude omkring? Har vi kort sagt krævet et lige for lige, naar Venskab skal holdes?

Nej, der er intet forsøgt af dette, ikke — som det høje Ting vil forstaa, efter hvad jeg har sagt — fordi det ikke vilde være i højeste Grad til Gavn for vor Landbrugs-eksport, men fordi det endnu staar som en Forbrydelse mod vort Landbrugs traditionelle Syn paa Told- og Handelspolitik. Men det er værre endnu, thi ikke alene har man ladet denne Politik uforsøgt, men man har gjort lige det modsatte. Man har paa Forhaand proklameret for Gud og Hvermand, at dette Land tænker ikke paa at gøre Gengæld mod selv de værste Hindringer, man byder os — vi mødte jo et Udslag af dette netop i Spørgsmaalet om Importreguleringens Ophævelse.

Er det under disse Forhold mærkeligt, hvis vore Modparter udelukkende handler ud fra deres egne egoistiske Interesser? Det forekommer ikke mig at være det. Endnu forleden stod jo i dette Ting en fremragende Talsmand for denne i Sandhed liberale danske Økonomi og docerede Teorien. Beskyttelse vilde være selvmorderisk